

Moderat invandringsspolitik – ett undantag från idéerna?

Jag blir inte klok på moderata samlingspartiets invandrings- och flyktingpolitik. Den präglas av en pinsam klyfta mellan ord och handling. Med "ord" menar jag att partiet och dess företrädare ofta i allmänna sammanhang – med grund i den individualistiska ideologi som bygger upp moderat politik – talar för ett samhälle präglad av större rörlighet. Att människor bryter upp, flyttar och bygger sig en ny framtid någon annanstans anses i den moderata retoriken vara positivt, ja, till och med starkt önskvärt, för samhällets utveckling och växt.

I sitt avslutningstal till moderaternas partistämman i Stockholm i oktober 1995 gav Carl Bildt invandringen en särställning bland de fenomen som förebådar en tid präglad av

THOMAS IDERGARD är ordförande i Moderata Ungdomsförbundet och ledamot av moderaternas programkommitté.

större respekt för den enskildes val och ansvar och som måste mötas av en politik med helt andra förtecken än den gamla välfärdsstatens. Bland annat framhöll han tydligt: "Invandringen är lika mycket som informationsteknologins explosionsartade utveckling en del av den förändringens kraft som skapar nya möjligheter".

Bristande trovärdighet

Och i förarbetet till det moderata sekelskiftesprogrammet som just nu utarbetas visar Per Unckel övertygande hur det är politiken som bemöter invandrarna när de väl är här, snarare än själva invandringen i sig, som skapar problem. Med hänvisning till USAs svenska invandrare skriver Unckel: "Vilhelm Mobergs Kristina och Karl-Oskar, fattiga men villiga att bryta ny mark i Amerika, får fortfarande inte riktigt plats i Sverige".

Men problemet för dessa riktiga och radikala moderata analyser är

trovärdigheten. Det är inte bara så att Karl-Oskar och Kristina inte riktigt får plats i vårt land. Med dagens moderata invandringsspolitik – i "handling" i riksdagen – kommer de ju inte ens in i Sverige!

I början av december agerade moderaterna tillsammans med centern lydigt stödparti åt Pierre Schori och regeringen när riksdagen fattade beslut om förändringar i utlänningslagen som ytterligare starkt inskränker svensk asylrätt. Enligt en beräkning som gjorts kommer antalet flyktingar som i lagens mening är berättigade till uppehållstillstånd att halveras med de nya, strängare reglerna. I sina budgetprognoser för kommande budgetår har regeringen mycket riktigt räknat med drastiskt minskade kostnader för flyktingmottagandet som en konsekvens av dessa nya regler.

Behovet av reglerad invandring och en restriktiv flyktingpolitik hänger intimt samman med en arbetsmarknadspolitik som vill lik-

rikta alla anställningsförhållanden – sett till lön, arbetstid och andra villkor – och en välfärdspolitik som ger alla rätt att leva på bidrag. Det är ingen massinvandring som gör att det nu växer fram etniskt och socialt segregerade områden i våra storstäder. Det är arbetsrätten, kollektivavtalen, skattetrycket och de generösa bidragen – det vill säga den svenska modellen – som skapat och upprätthåller de tragiska och destruktiva levnadsvillkoren i dessa områden. Vad välfärdsstaten gjort med oss infödda svenskar på fyrtio år gör den med invandrare på fyra veckor. Det vill säga till bidragsklienter.

Invandrarpolitiken tragiskt undantag

Men moderaterna bygger ju sin övriga politik på att man – helt riktigt – vill bryta med hela denna gamla, förlegade modell. Partiets konkreta ställningstaganden i till exempel skattepolitik och arbetsmarknadspolitik i riksdagen brukar motiveras med hänvisning till att moderaterna vill se radikalt andra grunder för ett framtida samhällsbygge. Invandringspolitikerna är ett tragiskt undantag från detta förhållningssätt. Här baserar partiet helt plötsligt sin dagliga politik på att de gamla, sönderfallande socialdemokratiska systemen för alltid skall vara intakta och på utgångspunkten att staten och skattebetalarna ändå måste ”ta hand” om alla invandrare. Trots att uppfattningen i ord och analys allt tydligare pekar på att det är

”omhändertagandepolitiken” – och inte själva invandringen – som skapar problemen.

Lägg till detta den frenesi med vilken vissa moderata företrädare också offentligt brukar försvara det socialdemokratiska samhällssystemet just på invandringens område, i samband med till exempel utvisningsbeslut som uppmärksammas i media. Allt medan de verkligt ansvariga s-politikerna håller tyst. Helt obegripligt och skandalöst! Vad skulle hända om ledande moderata företrädare började agera på samma sätt när det till exempel gäller höjningar av arbetsgivaravgifter?

Även flyktinginvandring – som till att börja med är problematisk just därför att en flyktingsituation inte är något som en människa väljer frivilligt – handlar faktiskt om något mer än bara ett passivt mottagande. Ytterst är det nämligen en fråga om mänsklig och ekonomisk växt. För den enskilde och hennes närmaste. Och därmed för hela samhället.

Sverige berikas av invandring. Graden av egenföretagande inom många invandrargrupper – till exempel syrianerna i Södertälje – talar här sitt tydliga språk. Det egna företaget – inte det generösa bidraget! – är, vilket både vår egen och andra länders erfarenhet visar, oftast invandrarens bästa väg till en sund integrering med det nya landet. Tänk vad det kunde göra för tillväxt och jobb om fokus för politiken flyttades från behovet att begränsa invandringen och ge generösa bidrag till de

få som kommer in, till åtgärder för att välkomna och dra nytta av alla de nya entreprenörerna, akademikerna, hantverkarna, servicegivarna med mera. Från deras första dag i vårt land.

Problemet med invandringen idag återfinns i det svenska samhället, inte i invandringen som fenomen. Alltså är det i vårt eget samhälles sätt att fungera som lösningen måste sökas. Inte genom att resa ännu högre gränsskydd.

Stegvis liberalisering

Ett första naturligt steg för en mer human, öppen och modern moderat politik på detta område vore att motverka ytterligare skärpningar av reglerna för den invandring som i sig inte är något problem för vårt samhälle. Därefter bör omvandlingen av arbetsmarknaden och välfärden sättas in för att åstadkomma en ökad mångfald av arbetsvillkor och löner. Och för att få en välfärd baserad främst på personligt ansvar och den egna förmågan att försörja sig. När detta arbete väl har påbörjats skulle en stegvis liberalisering av invandringsreglerna kunna ske ganska snabbt. Helt naturligt. För Sverige ska ju vara ett land där människor vill och kan försörja sig själva genom egna ansträngningar. Oavsett om de är födda här eller om de vill flytta hit från andra länder.

Hur länge ska den moderata invandringspolitikerna vara ett ständigt undantag från partiets egna idéer?